

عنوان مقاله:

حیات در حیاط - نقش آب در خانه های سنتی حاشیه کویر ایران

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و توسعه پایدار شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

موسی حق پرست - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات خراسان جنوبی

مریم قادری بافتی - دانشجوی کارشناسی معماری، دانشگاه غیرانتفاعی خاوران مشهد

خلاصه مقاله:

مطالعه مبانی شکل دهنده معماری در بستر شهرهای ایرانی نشان می دهد که همواره طبیعت نقش بسزایی در شکلگیری شهرها و به تبع آن معماری و به ویژه مسکن داشته است. در گذشته رابطه انسان، محیط طبیعی و معماری به صورتی بوده که هم انسان در ارتباط مستقیم با طبیعت بوده و هم معماری (به خصوص مسکن) در بستر طبیعت شکل می گرفته است. این در حالی است که باور داریم انسان جزئی از طبیعت است و ارتباط نزدیکی با طبیعت، باعث ادامه حیات و دوام زندگی اوست. این ارتباط ارزشمند، در تعالیم دین اسلام نیز مورد تاکید قرار گرفته است. لذا در این پژوهش هدف، باز شناساندن نقش آب به -عنوان یکی از عناصر طبیعی مهم از ابعاد گوناگون، در حیاط خانه - های سنتی ایرانی میباشد. آب به عنوان یک عنصر طبیعی، نقش فوقالعاده در حیات دارد. آب واسطه است که فرآیندهای حیات در آن به وقوع می پیوندد. در این میان در معماری مناطق کویری ایران، آب عنصر حیات و ادامه زندگی وابستگی شدیدی به وجود آن داشته است. لذا می توان مهم ترین نکته به دست آمده از این پژوهش را در عبارت بازگشت به رویکرد انسان طبیعت معماری بیان نمود.

کلمات کلیدی:

خانه های سنتی، حیاط مرکزی، حوض، آب، طبیعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/273527>

